

- tuo atveju, jei Teisingumo Teismas pritartų antrajam pagrindui, apeliantė prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir nurodyti Bendrajam Teismui apsiriboti Apeliacinės tarybos sprendime keliamų faktinių ir teisinių klausimų vertinimu. Jei Bendrasis Teismas prieitų prie išvados, kad negali palikti galioti Apeliacinės tarybos sprendimo, kai atskleidimas internete vertinamas atskirai, apeliantė prašo grąžinti bylą nagrinėti Apeliacinei tarybai, kad ši, atsižvelgdama į pateiktus įrodymus, išnagrinėtų, ar Fort Lauderdaleio atskleidimas ir pardavimų atskleidimas patenka į 7 straipsnyje⁽¹⁾ įtvirtintos išimties taikymo sritį,
- tuo atveju, jei Teisingumo Teismas pritartų trečiajam pagrindui, apeliantė prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek jis susijęs su 7 straipsnio taikymu, ir nurodyti Bendrajam Teismui iš naujo įvertinti įrodymus, susijusius su 7 straipsnio formuluote ir tikimybių pusiausvyros taikymu,
- tuo atveju, jei Teisingumo Teismas pritartų ketvirtajam pagrindui, apeliantė prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir perduoti bylą išsamiau išnagrinėti kitai Bendrojo Teismo kolegijai,
- apeliantė taip pat prašo Teisingumo Teismo priteisti bylinėjimosi išlaidas jos naudai pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 137 ir 184 straipsnius.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1) Pirmasis pagrindas – BDR 63 straipsnio pažeidimas

Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas ir taikydamas 63 straipsnį, kai nepanaikino Apeliacinės tarybos sprendimo, kiek jame atsižvelgta į naujus įrodymus.

2) Antrasis pagrindas – BDR 61 straipsnio pažeidimas

Bendrasis Teismas pažeidė 61 straipsnį išskėlęs fakto klausimus, kurie nebuvo iškelti Apeliacinės tarybos sprendime ir kurie nepatenka į apeliacinio skundo nagrinėjimo sritį. Šitaip Bendrasis Teismas viršijo savo jurisdikcijos panaikinti arba pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimą ribas.

3) Trečiasis pagrindas – BDR 7 straipsnio pažeidimas

Bendrasis Teismas pažeidė 7 straipsnį taikydamas klaidingą įrodinėjimo standartą. Bendrasis Teismas teigė, kad būtini specifiniai įrodymai, užuot teisiškai vertinęs byloje pateiktus įrodymus. Galiausiai Bendrasis teismas klaidingai atmetė apeliantės argumentą, kad taikant 7 straipsnį galima atsižvelgti į kiekybinį faktorių.

4) Ketvirtasis pagrindas – Neteisėta Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) sudėtis

Bendrojo Teismo septintoji kolegija sudaryta neteisėtai. Teisėjas A. Kornezov į Bendrąjį Teismą paskirtas 2016 m. iš Tarnautojų teismo. Vis dėlto vėliau paaiškėjo, kad teisėjas A. Kornezov į Tarnautojų teismą paskirtas padarius procedūrinį pažeidimą. Jei teisėjas A. Kornezov nebūtų dirbęs Tarnautojų teisme 2016 m., jis nebūtų galėjęs būti paskirtas į Bendrąjį Teismą anksčiau kaip 2019 m. Taigi paskyrus jį į Bendrąjį Teismą taip pat padarytas procedūrinis pažeidimas. Todėl reikia panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą nagrinėti kitai Bendrojo Teismo kolegijai.

⁽¹⁾ 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142) („BDR“).

2018 m. birželio 26 d. *Gerechtshof 's Hertogenbosch* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *IO / Inspecteur van de belastingdienst*

(Byla C-420/18)

(2018/C 319/16)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Gerechtshof 's Hertogenbosch

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: IO

Kita apeliacinio proceso šalis: *Inspecteur van de belastingdienst*

Prejudicinis klausimas

Ar fondo *Raad van Commissarissen* (stebėtojų taryba) narys, pavaldus šiai *Raad*, kiek tai susiję su jo darbo sąlygomis ir darbo užmokesčiu, bet visais kitais aspektais nesusijęs pavaldumo santykiais su *Raad van Commissarissen* ar fondu, savarankiškai vykdo ekonominę veiklą, kaip tai suprantama pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ 9 ir 10 straipsnius?

⁽¹⁾ OL L 347, 2006, p. 1.

2018 m. liepos 4 d. Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA / Autoridade Tributária e Aduaneira*

(Byla C-438/18)

(2018/C 319/17)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais S.A.*

Atsakovė: *Autoridade Tributária e Aduaneira*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tuo atveju, jeigu 2013 m. galiojusios redakcijos CIRC 23 straipsnio 1 dalies c punktas ir 2014 m. galiojusios redakcijos CIRC 23 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies c punktas būtų aiškinami taip, kad po minėto atvirkštinio jungimosi palūkanos už iš trečiųjų šalių paimtas paskolas (kurias prijungtoji bendrovė galėtų atskaityti, jei nebūtų įvykęs jungimasis), kurios skirtos prijungiančiajai patronuojamajai bendrovei įsigyti ir kurios dėl jungimosi buvo perleistos, tampa neatskaitytinos mokesčių tikslais nuo prijungiančiosios bendrovės pelno, šios nacionalinės teisės nuostatos neprieštarautų Sąjungos teisei, konkrečiai atsižvelgiant į tai, kad galimybės atskaityti palūkanas iš pelno nebuvimas gali kliudyti Direktyva 2003/133/EB ⁽¹⁾ reglamentuojamoms koncentracijų operacijoms arba jas riboti, taip pažeidžiant minėtos direktyvos principus ir tikslus bei jos 4 straipsnį?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta, kad galimybės mokesčių tikslais atskaityti palūkanas nebuvimas neprieštarauja direktyvai, ar toks atsakymas liktų nepakitęs atsižvelgiant į tai, kad tokia korekcija buvo padaryta remiantis ne direktyvoje įtvirtinta kovos su piktnaudžiavimu nuostata (direktyvos 15 straipsnis) ar nacionalinės teisės aktais, kuriais ji perkelta (CIRC 73 straipsnio 10 dalis), o kita nacionalinės teisės nuostata (CIRC 23 straipsnis)?

⁽¹⁾ 2009 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 2009/133/EB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, daliniam skaidymui, turto perleidimui bei keitimuisi akcijomis, ir SE arba SCE registruotos buveinės perkėlimui iš vienos valstybės narės į kitą (OL L 310, 2009, p. 34).